

6. תחילתם של סעיפים 1, 4 ו-5 כתיקונם בחוק עזר זה, שישה חודשים מיום פרסומם. תחילה

ג' באדר ב' התשע"א (9 במרס 2011)

(חמ 22-8)

רון חולדאי

ראש עיריית תל-אביב-יפו

אני מסכים.

אליהו ישי

שר הפנים

אני מסכים.

ישראל כ"ץ

שר התחבורה והבטיחות בדרכים

חוק עזר לערד (העמדת רכב וחנייתו), התשע"א-2011

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, ולפי סעיף 77 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961² (להלן – פקודת התעבורה) ובהסכמת שר הפנים ושר התחבורה והבטיחות בדרכים, מתקינה מועצת עיריית ערד חוק עזר זה:

1. (א) בחוק עזר זה – הגדרות

"מדרכה", "קצין משטרה", "רשות תימרוור מקומית", "רשות תימרוור מרכזית", "תמרוור" – כהגדרתם בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961³ (להלן – תקנות התעבורה);

"אזור" – חלק מתחום העירייה, לרבות דרך או מדרכה או כל חלק מאלה;

"גורר מורשה" – גורר אשר הוסמך לכך בידי ראש העירייה, באישור ראש מחלקת התנועה של משטרת ישראל;

"אוטובוס", "דרך", "מפקח על התעבורה", "מונית", "רכב", "רכב פרטי", "רכב מסחרי", "רכב ציבורי" – כהגדרתם בפקודת התעבורה;

"הודעת התעבורה" – הודעת התעבורה (קביעת תמרוורים), התש"ל-1970⁴;

"חומר מסוכן" – כהגדרתו בתקנות שירותי הובלה, התשס"א-2001⁵;

"כרטיס חנייה" – כל אחד מאלה:

(1) כרטיס חנייה שהנפיקה העירייה ושסומן בו כי הונפק על ידה;

(2) כרטיס חנייה ארצי מטעם המרכז לשלטון מקומי וכל הסדר אחר שיבוא מטעמו במקומו, לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה;

(3) כרטיס חנייה שהופק באמצעות מכשיר מכני או אלקטרוני במקום שבו הוצבו מכשירים מכניים או אלקטרוניים על ידי העירייה;

(4) כל כרטיס אחר אשר ייקבע בידי ראש העירייה;

"מדחן" – מכשיר אלקטרוני המותקן במקום חנייה מוסדר, ואשר מודד את משך זמן החנייה באותו מקום חנייה ותשלום אגרת החנייה מבוצע על ידי שלשול מטבעות לתוכו, או על ידי כרטיס מגנטי;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

³ ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.

⁴ ק"ת התש"ל, עמ' 738.

⁵ ק"ת התשס"א, עמ' 446.

"כרטיס חנייה אחר" – כרטיס המוצג בכלי הרכב ומשמש לסימון מועד ומשך זמן החנייה או מיתקן אלקטרוני לתשלום דמי חנייה, שלא הונפק בידי העירייה או בהתאם להוראותיה, אך אושר על ידה לשימוש בשטחי העירייה;

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"מקום חנייה" – מקום שהחנייה בו מותרת לפי כל דין;

"מקום חנייה מוסדר" – מקום חנייה שנקבע כמקום חנייה מוסדר לפי סעיף 3(א);

"העירייה" – עיריית ערד;

"סדרן" – אדם שראש העירייה מינהו בכתב לסדרן לעניין חוק עזר זה;

"פקח" – עובד העירייה שראש העירייה מינהו בכתב לפקח לעניין חוק עזר ושאושר כדין;

"רכב כבד" – רכב שמשקלו הכולל עולה על 10,000 ק"ג;

"תווית חנייה" – תווית אשר נועדה לאפשר חניית כלי רכב מסוגים מסוימים או באזורים מסוימים, אשר אושרה בידי ראש העירייה לעניין חוק עזר זה ואשר ציין בה את מספר הרכב, מען המגורים של בעל הרכב או של המשתמש הקבוע ברכב שברשותו, והקטע המותר לחנייה.

(ב) כל מונח אחר בחוק עזר זה יתפרש לפי פקודת התעבורה.

2. סמכות להסדיר חניית רכב (א) רשות תימרוור מקומית רשאית, בהסכמת המפקח על התעבורה, אם הסכמה זו דרושה לפי תקנה 18 לתקנות התעבורה, ולאחר התייעצות עם קצין משטרה, לאסור, להגביל ולהסדיר העמדת רכב או סוג מסוים של רכב בדרך, לרבות לקבוע אזור כמקום חנייה שבו מותרת החנייה לרכב, לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החנייה ואת מספר כלי הרכב שמותר להחנות בעת ובעונה אחת במקום אחד.

(ב) רשות תימרוור מקומית רשאית, בהסכמת המפקח על התעבורה אם הסכמה זו דרושה לפי תקנה 18 לתקנות התעבורה, ולאחר התייעצות עם קצין משטרה, לקבוע חלק ממדרכה לחנייה, ובלבד שנותר מעבר להולכי רגל ברוחב של 2 מטרים לפחות; נקבע מקום חנייה מוסדר המאפשר להחנות רכב על המדרכה, תסמן רשות התימרוור המקומית את מקום החנייה בתמרור ד-20, ג-49 ובתמרור א-43 להודעת התעבורה ובו יפורטו הסדרי החנייה; אם לא מדובר במקום חנייה מוסדר התמרור שיוצב הוא ג-49.

(ג) הותקנו במקום חנייה תמרורים הקובעים כיצד יש להעמיד כלי רכב באותו מקום חנייה, חייב אדם המעמיד את רכבו באותו מקום להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך, בהתאם להוראות הקבועות בהם.

3. מקום חנייה מוסדר (א) רשות תימרוור מקומית רשאית, בהסכמת המפקח על התעבורה, אם הסכמה זו דרושה לפי תקנה 18 לתקנות התעבורה, ולאחר התייעצות עם קצין משטרה, לקבוע אזור או חלק ממנו כמקום חנייה מוסדר ולהסדיר את תשלום החנייה באמצעות כרטיסי חנייה או באמצעות תווית חנייה או באמצעות מכשירים מכניים או אלקטרוניים הממוקמים מחוץ לרכב.

(ב) נקבע מקום חנייה מוסדר, יסומן המקום בתמרור ויצוינו בו כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2.

(ג) הוסדר תשלום החנייה באמצעות כרטיס חנייה או תווית חנייה או באמצעות מכשירים מכניים או אלקטרוניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום חנייה מוסדר –

(1) להעמידו בתוך אחד מהשטחים הפנויים, על פי התמרון והסימון שנקבעו בלוח התמרוורים, אם סומנו, ולשלם את אגרת החנייה כאמור בתוספת השנייה;
(2) לציית להוראות הפקח, אם נמצא במקום, בכל הנוגע להעמדת הרכב וחנייתו.

(ד) הוסדר תשלום החנייה באמצעות כרטיס חנייה או תווית חנייה, חייב אדם –

(1) להצמיד מיד עם העמדת הרכב, כרטיס חנייה בר תוקף או תווית חנייה או כל כרטיס חנייה אחר שהותר לשימוש לצורך זה בידי העירייה, לשמשה הקדמית או לחלון הדלת הקדמית של הרכב, בצד הפנימי הקרוב למדרכה, כאשר בכרטיס החנייה או בתוך השעון מסומנים, על ידי גירוד או תלישה או בדרך אחרת המפורטת על הכרטיס או בצמוד לו, היום בחודש, היום בשבוע ושעת החנייה; כרטיס החנייה או כל כרטיס חנייה אחר כאמור יוצמד, כך שאדם העומד מחוץ לרכב יוכל להבחין בסימונים האמורים על גבי כרטיס החנייה;

(2) לציית ולמלא אחר כל ההוראות המפורטות על גבי כרטיס החנייה או תווית החנייה או על גבי הכריכה של אוגדן כרטיסי החנייה, ועל גבי תמרון המוצב ומסומן בשטח המיועד לחנייה, בכל הנוגע במקום החנייה, זמני החנייה המותרים, משך זמן החנייה, שימוש בכרטיס חנייה ותלישה או גירוד של חלקים ממנו, וכל עניין אחר הנוגע להסדרת החנייה.

(ה) הוסדר תשלום החנייה באמצעות מכשירים מכניים או אלקטרוניים, יהיה משך זמן החנייה בהתאם לאמור במכשיר או בתמרון המוצב במקום ותשלום האגרה יבוצע בהתאם להוראות שיצוינו על גבי המכשיר.

4. רשות התימרון המקומית תציין כל מקום חנייה וכל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו תמרוורים לפי הוראות סעיפים 2 או 3, על ידי תמרון מתאים שנקבע בהודעת התעבורה.

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה בדרך במקום שהחנייה בו נאסרה לפי סעיף 2, והאיסור עצירה במקום חנייה אסור מסומן בתמרון.

(ב) לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב בדרך במקום שבו החנייה אסורה על פי תקנות התעבורה או על פי תמרון שהוצב כדין.

(ג) על אף האמור בסעיף 4 רשאי אדם להעמיד, להחנות או להרשות לאחר להעמיד רכב לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

6. לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חנייה, אלא אם כן – חנייה במקום מסומן

(1) הרכב שייך לסוגי הרכבים שחנייתם שם הותרה;

(2) החנייה היא בתוך אחד מהשטחים המסומנים על פי תמרון ד-19, אם סומנו שטחים כאמור;

(3) החנייה היא בזמן ולמשך התקופה שבהם הותרה החנייה במקום;

(4) אין מקום החנייה תפוס על ידי כלי רכב במספר שנקבע כמותר לחנייה בעת ובעונה אחת.

7. לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב באופן – איסור הפרעה לתנועה

(1) שיש בו כדי להפריע או לעכב את התנועה;

(2) שהוא מסתיר תמרון או חלק ממנו מעיני עוברי דרך.

8. מקומות אסורים לעצירה, העמדה או חנייה
- (א) לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנהו ולא ישאירו עומד, כולו או חלקו, שלא בהתאם לתקנה 72(א) לתקנות התעבורה.
- (ב) מי שעצר, העמיד או החנה רכב בניגוד לאמור בסעיף קטן (א), יראוהו כמי שעבר עבירה לפי חוק עזר זה.
- (ג) לא יחנה אדם רכב המוביל חומר מסוכן במרחק קטן מ־400 מטרים מבניין מגורים או ממבנה ציבורי, אלא לצורך פריקה וטעינה של החומר המסוכן לבניין או למבנה האמורים או מהם.
- (ד) לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה למי שפועל מטעמו להעמיד או להחנות בדרך –
- (1) רכב שרוחבו עולה על 2.5 מטרים, לרבות טרקטור או טרקטורון, למעט רכב של צבא הגנה לישראל שעצר לשם מילוי תפקיד צבאי;
- (2) גרור או נתמך המנותק מגורר או מתומך, למעט בעת ביצוע עבודות ציבוריות אם אין אפשרות אחרת לבצען במידה הדרושה לביצוע אותן עבודות, ובשולי הדרך בלבד.
9. גרירת רכב ונעילתו
- (א) רכב העומד או חונה במקום שהעמדתו אסורה על פי חיקוק, או בנסיבות שיש בהן כדי הפרת סדרי תנועה, או שלדעת הפקח דרושה הרחקתו לשם הסדרת התנועה או לבטיחותה או לבטיחות הציבור, רשאי פקח להורות למי שהרכב ברשותו באותה שעה, להרחיקו או לגררו; מי שקיבל הוראה כאמור, חייב למלא אחריה.
- (ב) לא מילא מי שהרכב ברשותו באותה שעה אחר הוראת הפקח כאמור בסעיף קטן (א), או שאינו נמצא במקום, רשאי הפקח, בין בעצמו ובין על ידי גורר מורשה, להרחיק את הרכב, לגררו ולאחסנו, או לנעול את גלגליו או חלק מהם בנעלי חסימה המונעות את תנועת הרכב, ובלבד שינקוט אמצעי זהירות סבירים הדרושים כדי להבטיח את בטיחות הרכב.
- (ג) בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב, חייב לשלם את האגרות והתשלומים כפי שנקבעו בתוספת הראשונה בעד הרחקת הרכב, גרירתו, אחסנתו או שחרורו מנעילתו, זולת אם הוכיח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.
- (ד) רכב שאגרה או תשלום מוטלים על בעליו כאמור, לא יוחזר ולא ישוחרר מנעילתו אלא אם כן שולמו האגרה או התשלום.
- (ה) רכב שננעל כאמור בסעיף קטן (ב) –
- (1) ישוחרר מנעילתו לא יאוחר מתום 48 שעות לאחר שבעל הרכב ביקש לשחררו, ושילם את האגרה או התשלום החלים עליו, ואולם אם לאחר 24 השעות הראשונות מתחיל יום מנוחה, יום פגרה או שבתון על פי חיקוק (להלן – יום מנוחה), ישוחרר הרכב לפני כניסת יום המנוחה;
- (2) ראש העירייה רשאי מטעמים של ביטחון, בטיחות או סילוק מפגע, להורות על שחרורו של רכב מנעילתו גם אם לא התקיימו התנאים האמורים בסעיף קטן זה.
- (ו) הגרירה, הנעילה או השחרור, כאמור בסעיף קטן (ב), יבוצעו על ידי גורר מורשה, בהתאם להוראות ראש העירייה או הפקח ולפי הוראות חוק עזר זה.
10. רכב שהתקלקל
- לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד בדרך רכב שהתקלקל קלוקל המונע את המשך הנסיעה בו, אלא סמוך ככל האפשר לשפה הימנית של חלק הדרך המיועד לתנועת רכב, ורק לשם ביצוע תיקונים הכרחיים להמשך הנסיעה ברכב שיש לעשותם

בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר בלא דיחוי.

11. (א) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות מונית במקום חנייה שנקבע כתחנת מונית מונית, על ידי תמרורים ב-57 עד ב-59, בהתאמה, ובאישורה של רשות תימרוז מרכזית, אלא לפי היתר מאת ראש העירייה (להלן – היתר), ובהתאם לתנאי ההיתר; בעד ההיתר ישלם מבקש ההיתר אגרה בהתאם לשיעור שנקבע בתוספת השנייה.
- (ב) מבקש היתר יגיש בקשה לראש העירייה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
- (ג) היתר יפקע ביום 31 בדצמבר של שנת נתינתו.
- (ד) נהג מונית שלגביה ניתן היתר יחזיקו במונית ויציגו בפני שוטר או פקח לפי דרישתם.
- (ה) לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות מונית בדרך שבה החנייה מותרת, למשך זמן העולה על הזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
- (1) המונית מוזמנת בידי נוסע ועומדת לרשותו, והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע;
- (2) לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט "לא פנויה".
12. לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה לאחר מטעמו, להעמיד או להחנות רכב כבד באזור רכב כבד שנאסרה בו החנייה והעמדת רכב כבד על פי חוק עזר זה ובהתאם לתקנה 72(ג) לתקנות התעבורה וכקבוע בתמרורים ב-30 וב-31 בהודעת התעבורה.
13. (א) רשות התימרוז המקומית רשאית לייחד מקום חנייה לרכב נכה; עשתה כן, תציב ייחוד מקום חנייה לרכב נכה
- (ב) ציינה רשות התימרוז המקומית את פרטי הרכב כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות באותו מקום חנייה רכב שמספר הרישוי שלו אינו מצוין כאמור.
14. (א) לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה למי שפועל מטעמו להעמיד או להחנות רכב במקום חנייה מוסדר, אלא אם כן שילם אגרת הסדר חנייה בשיעור שנקבע לאותו מקום חנייה בתוספת השנייה.
- (ב) כל עוד לא צוינו מועדים אחרים בתמרור, תחול חובת תשלום אגרת חנייה במועדים כמפורט להלן:
- (1) בימי חול, לרבות ימי חול המועד סוכות ופסח – בין השעות 08:00 ל-19:00;
- (2) בימי שישי ובערבי מועדי ישראל, כמשמעותם בפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948 – בין השעות 08:00 ל-13:00.
- (ג) לא ישתמש אדם בכרטיס חנייה, אלא על פי הוראות החנייה שעל גבי אמצעי התשלום או שנלוו אליו, והוא חייב להוציא את רכבו ממקום החנייה המוסדר, לכל המאוחר עם תום תקופת החנייה המותרת, בהתאם לאמור בתמרור שהוצב במקום או בהוראות הנלוות לשימוש באמצעי התשלום.

⁶ ע"ר 1948, תוס' א', עמ' 1.

(ד) לא מילא מי שהרכב ברשותו אחר הוראות החנייה ולא הוציא את רכבו ממקום החנייה המוסדר בתום תקופת החנייה המותרת על פי כל דין, לרבות על פי חוק עזר זה, יחויב בשל תקופת החנייה האסורה בהתאם לשיעורי אגרת החנייה הנקובים בתוספת השנייה.

(ה) הוסדר תשלום החנייה באמצעות כרטיסי חנייה, תשלום האגרה ברכישת כרטיס חנייה והצגתו בהתאם להוראות חוק עזר זה; אי-הצגת כרטיס חנייה בהתאם להוראות חוק עזר זה תהווה ראייה לכאורה על אי-תשלום האגרה.

15. כרטיסי חנייה (א) לא ישתמש אדם בכרטיס חנייה אלא בהתאם להוראות חוק עזר זה ולהוראות המפורטות על גבי כרטיס החנייה, או המצורפות אליו.

(ב) משך זמן החנייה באמצעות כרטיס חנייה יהיה בהתאם לאמור בכרטיס החנייה ובתמורה המוצב במקום; לא יסמן אדם בכרטיס החנייה, בעת החניית הרכב וכל עוד נמשכת החנייה, יותר מסימן אחד המורה את משך זמן החנייה.

16. תוויית חנייה לתושבי אזור (א) נקבע אזור כמקום חנייה מוסדר, יהיו רשאים מי שגרים באותו אזור להחנות את רכבם במקום שנקבע כמקום חנייה מוסדר באזור מגוריהם, בלי לשלם אגרת הסדר חנייה.

(ב) חנייה כאמור בסעיף קטן (א) מותרת רק לרכב הנושא תוויית חנייה של אותו אזור.

(ג) מי שמתגורר באזור שנקבע כמקום חנייה מוסדר (להלן – תושב האזור), רשאי לקבל תוויית חנייה לאחר שהגיש לראש העירייה בקשה בנוסח שבתוספת השלישית ולאחר שהמציא רישיון רכב ותעודת זהות או כל מסמך אחר שיידרש להוכחת בעלותו על הרכב או שימושו הקבוע ברכב שברשותו ומען מגוריו.

(ד) לעניין זה יראו אדם כבעליו של רכב, אם בשימושו הפרטי רכב אחד בלבד, כאמור בסעיף קטן (ב), או אם הוכיח על ידי מסמכים מהימנים לשביעות רצון ראש העירייה, כי הרכב הועמד לרשותו הבלעדית בידי מעבידו או בידי תאגיד שלפחות שליש השליטה בו בידו; לאדם כאמור לא תינתן יותר מתוויית אחת לרכב אחד.

(ה) תוקף התוויית לתקופה שנרשמה בה ואם לא נרשמה בה תקופה, לשנה ממועד הוצאתה.

(ו) מי שקיבל תוויית חנייה אינו רשאי להעבירה לאחר וזכות השימוש בה תפקע בהתקיים אחת מאלה:

(1) העברת תוויית החנייה לאחר;

(2) מכירת הרכב;

(3) הפסקת השימוש הקבוע ברכב;

(4) העתקת מקום המגורים.

(ז) העביר בעל רכב שבידו תוויית חנייה, את בעלותו ברכב, הפסיק את השימוש הקבוע ברכב או העתיק את מקום מגוריו, יודיע על כך לראש העירייה, בתוך שבעה ימים מיום העברת הבעלות ברכב, הפסקת השימוש ברכב, או העתקת מקום מגוריו, לפי העניין, וישיב את תוויית החנייה שברשותו לראש העירייה.

(ח) תוויית החנייה תודבק על השמשה הקדמית של הרכב, בפינתה הימנית העליונה.

(ט) בלי לגרוע מהוראות כל דין, מסירת פרטים כוזבים בעת הגשת הבקשה כאמור בסעיף קטן (ג), ושימוש בתווית חנייה שלא בהתאם לאמור בסעיפים קטנים (ה) עד (ח), מהווים עבירה על חוק עזר זה.

17. הסכומים שנקבעו בתוספת הראשונה והשנייה, יעודכנו ב־1 בינואר בכל שנה (להלן הצמדה למדד – יום העדכון) שלאחר פרסום חוק עזר זה, בשיעור שינוי המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון, לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון שקדם לו.

18. חוק עזר לערד (העמדת רכב וחנייתו), התשכ"ו-1966 – בטל. ביטול

תוספת ראשונה

(סעיף 9(ג))

(א) אגרת שחרור מנעילה –

שיעור האגרה בשקלים חדשים	בעד שחרור מנעילה –
	(1) משעה 6:00 עד 16:00 –
124	(א) רכב פרטי
195	(ב) רכב מסחרי
	(2) משעה 16:00 עד 6:00 למחרת –
155	(א) רכב פרטי
232	(ב) רכב מסחרי

(ב) תשלום בעד הרחקת הרכב, גרירתו ואחסנתו – בעל הרכב חייב בתשלום בעד הרחקת הרכב, גרירתו ואחסנתו בהתאם לתעריפים שייקבעו מדי חצי שנה על ידי העירייה ויועמדו לעיון הציבור במשרדי העירייה, באתר האינטרנט של העירייה, במשרדי הגורר המורשה ויוצגו במקום בולט במקום אחסנת הרכב.

תוספת שנייה

(סעיפים 3(ג), 11(א) ו־14)

אגרת הסדר חנייה

שיעור האגרה בשקלים חדשים	
4	(1) במקום חנייה מוסדר באמצעות כרטיס חנייה או מדחן, לכל שעה או חלק ממנה.
	(2) שיעור אגרת חנייה במקום חנייה מוסדר באמצעות כרטיס חנייה לאוטובוס ורכב כבד, יהיה פי שניים מן השיעור הנקוב בפרט (1), ויראו בכרטיס חנייה שסומן בו משך זמן החנייה של האוטובוס או הרכב הכבד כאילו סומנה בו מחצית זמן החנייה כאמור.
174	(3) בעד היתר לחניית מונית, לשנה

⁷ ק"ת התשכ"ו, עמ' 1039.

תוספת שלישית

(סעיף 16ג)

בקשה למתן תווית חנייה

אני הח"מ, שם משפחה שם פרטי מס' זהות שמען מגורי בעל רכב מס' מבקש לתת לי תווית חנייה לפי הוראות סעיף 16 לחוק עזר לערד (העמדת רכב וחנייתו), התשע"א-2011, ומתחייב בזה להשתמש בתווית בהתאם להוראות חוק העזר המפורטות מעבר לדף. הנני מצהיר כי כל הפרטים המפורטים בבקשה זו נכונים.

תאריך חתימה

י"ב בשבט התשע"א (8 בינואר 2011)

(חמ 22-8)

טלי פלוסקוב

ראש עיריית ערד

אני מסכים.

ישראל כ"ץ

שר התחבורה והבטיחות בדרכים

אני מסכים.

אליהו ישי

שר הפנים

חוק עזר לאלבטוף (סלילת רחובות), התשע"א-2011

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 14, 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות' (להלן – הפקודה), מתקינה המועצה האזורית אלבטוף חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה –

הגדרות

"אדמה חקלאית" – קרקע שאין עליה בניין, שייעודה על פי תכנית הוא לחקלאות ושלא ניתן לגביה היתר לשימוש למטרה אחרת, ואין משתמשים בה בפועל למטרה אחרת;

"אישור בקשה להיתר בנייה" – אישור בקשה למתן היתר בנייה בידי מוסד התכנון המוסמך לפי חוק התכנון והבנייה;

"בנייה חדשה" – הקמת בניין חדש בנכס או תוספת לבניין קיים הניצב בנכס;

"בנייה חורגת" – בנייה חדשה שנבנתה בלא היתר בנייה או בסטייה מהיתר;

"בניין" – מבנה, בין שהוא ארעי ובין שהוא קבוע, בין שבנייתו הושלמה ובין אם לאו, הבנוי אבן, בטון, טיט, ברזל, עץ או חומר אחר, לרבות חלק של מבנה כאמור וכל המחובר לו חיבור של קבע;

"בעל נכס" – כל אחד מאלה:

(1) בנכסים שאינם מקרקעי ציבור כהגדרתם בסעיף 107 לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969² (להלן – חוק המקרקעין) – הבעל הרשום של הנכס, ובהעדר רישום – בעלו של הנכס מכוח הסכם או מסמך מחייב אחר, ובהעדרו – מי שזכאי כדין להירשם כבעל הנכס, ובהעדרו – מי שזכאי להפיק הכנסה מהנכס או ליהנות מפירותיו של הנכס כבעלים;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

² ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.